

DECIZIA nr. 485 din 2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. XXX SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii cu adresa nr. X/2015, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015, cu privire la contestatia formulata de societatea S.C. XXX SRL cu sediul in X reprezentata prin SCA Xi cu sediul in Bucuresti, in baza imputernicirii avocatiile seria B nr. X/2015.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. X/2015, il constituie anularea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2015, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2015, si inmanata la data de 03.02.2015, pentru obligatii fiscale suplimentare in suma totala de X lei, reprezentand TVA stabilita suplimentar in suma de X lei si accesorii aferente in suma de X lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de societatea **S.C. XXX SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata S.C. XXX SRL solicita anularea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MJ X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2015.

In sustinerea contestatiei societatea arata, in esenta, urmatoarele motive:

1. Cu privire la procedura

Considera ca organele de inspectie fiscala au incalcat reglementarile din Codul de procedura fiscala privind sarcina probei si implicit cele privind motivarea deciziei de impunere. Daca organul de inspectie fiscala ar fi dorit traducerea in limba romana a documentelor prezentate, redactate in limba engleza, ar fi trebuit sa solicite societatii acest lucru.

2. Cu privire la suma de X lei - TVA neacceptata la deducere - servicii de administrare si management prestate de RR.

Fata de faptul ca organele de inspectie fiscala, in mod nefondat, nu au admis deducerea TVA dedusa de societate, pe motiv ca achizitia de bunuri si servicii nu a fost destinata desfasurarii activitatii economice, arata ca achizitiile in cauza au fost destinate activitatilor economice desfasurate, respectiv activitati externe de constructii. Neavand personal propriu a utilizat personalul RR, in baza contractului nr. X, pentru realizarea activitatilor sale economice, ce a avut ca obiect consilierea in legatura cu derularea proiectelor in constructii contractate si activitatile de logistica aferenta. Contractul a avut in vedere si repartizarea costurilor pe centre de venit aferente.

Facturile emise de RR cuprind serviciile prestate, cu tarife orare agreate, precum si refacturarea unor costuri aferente proiectelor contestatarei. Se detaliaza activitatea prestata de unele persoane, precizandu-se ca locul prestarii, conform rapoartelor orare de activitate, a fost fie in Africa (fiind legata de servicii legate de bunuri imobile) fie in Romania.

Fiecare factura a fost insotita de o anexa care detaliaza, pentru fiecare angajat al RR, timpul alocat activitatii pentru RRA si descrierea generica a tipului de activitate desfasurata. Pentru cheltuielile administrativ-logistice acestea au fost apreciate la 6% din valoarea serviciilor prestate de catre RR, in beneficiul si pe seama RRA.

In anexa nr. 7 la Punctul de vedere al RRA a prezentat organelor de inspectie fiscala documente justificative suplimentare care sa lamureasca cu privire la serviciile prestate de RR. Se evidentiaza punctual unele din aceste documente cu detalierea activitatii desfasurate de unele persoane, inclusiv in cazul facturarii fara TVA.

Documentele mentionate demonstreaza ca toate serviciile au fost prestate in favoarea RRA, inclusiv acele activitati care privesc ofertarea.

Considera ca daca organele fiscale nu au inteles continutul documentelor in engleza prezentate trebuiau sa solicite traducerea acestora, societatea traducand documentele pentru care i s-a facut aceasta solicitare.

Faptul ca societatea face parte dintr-un grup de societati afiliate aflate in procedura insolventei nu reprezinta un motiv prevazut de legislatia fiscala pentru refuzul dreptului de deducere a TVA aferent tranzactiilor dintre acestea.

3. Cu privire la suma de X lei, TVA neacceptata la deducere - cheltuieli de chirie a utilajelor utilizate de RR.

In realizarea proiectului X - construirea unei cladiri destinate brigazii de pompieri - au fost utilizate echipamente puse la dispozitie de RR, care le detinea tot in Republica Gaboneza inchiriate de la X, si prin urmare au fost refacturate cheltuielile respective.

Ca exemplu factura din 28.02.2013 (anexa nr. 5) cuprinde si anexele cu cheltuieliile pentru chiriile echipamentelor utilizate la constructia cladirii destinate brigazii de pompieri.

Se arata modul de refacturare, catre RRA, in privinta utilajelor puse la dispozitie, a facturilor emise de X catre RR pentru chiria aferenta, in facturi aparand denumiri ce arata legatura cu proiectul derulat: "*Fire B*" ce echivaleaza cu "*Fire Brigade*" adica in traducere in limba romana "*Brigada de Pompieri*".

La momentul formularii contestatiei sunt in imposibilitate obiectiva de a prezenta alte documente justificative deoarece o parte dintre acestea, care privesc refacturarea folosirii utilajelor de la RR la RRA, au fost ridicate in mod abuziv de lichidatorul RR - Costache Laura, de la sediul societatii.

Motivarile in drept utilizate de inspectia fiscala sunt neclare si pot duce la interpretari eronate. Ca exemplu se arata ca inspectia fiscala isi motiveaza decizia prin dispozitiile art. 145 alin. (2) **lit. a)** din Codul fiscal desi pentru activitatea prestata in Africa sunt aplicabile dispozitiile art. 145 alin. (2) **lit. b)** din Codul fiscal. Astfel se face confuzie intre:

- servicii efectuate in legatura directa cu bunurile imobile, respectiv constructiile din Africa, care reprezinta elaborarea de proiecte si planuri tehnice pentru aceste cladiri si se incadreaza in prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;
- servicii administrative si de management, ce nu au o legatura directa cu bunurile imobile, fiind facturate cu cota TVA de 24%.

Se indica si considerente din practica CEJ in deducerea TVA, privind neutralitatea TVA si faptul ca dreptul de deducere a TVA ramane castigat, chiar daca activitatea economica care urma sa realizeze venituri taxabile nu va fi realizata.

Anexeaza contestatiei documentele precizate la finalul acesteia.

II. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii, urmare cererii de rambursare a TVA formulata de societate, au efectuat in perioada 27.11.2014 - 19.12.2014 o inspectie fiscala partiala la S.C. XXX SRL, perioada verificata in privinta taxei pe valoarea adaugata fiind 01.12.2012 - 31.01.2014.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MJ X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2015 organele fiscale au stabilit TVA suplimentara in suma de X lei si accesorii aferente in suma de X lei, din TVA solicitata la rambursare in suma de X lei lei fiind aprobata la rambursare suma de X lei (X lei - X lei).

TVA dedusa de societate si nedmisa la deducere de organele de inspectie fiscala se compune din:

1. Suma de X lei dedusa pentru achizitii prestari servicii administrative si de management de la SC XXX SRL

Pentru aceste achizitii s-a constatat ca nu se justifica prestarea efectiva in scopul desfasurarii activitatii economice ce a constat in lucrari de constructii pentru edificarea unor imobile in statele Nigeria si Gabon din Africa.

Prin adresa nr. 1101190/16.12.2013 s-a solicitat contribuabilului prezentarea contractelor si documentelor justificative privind serviciile prestate de catre SC XXX SRL (RR), au fost solicitate explicatii scrise. Ulterior, "*La solicitarea inspectiei fiscale a documentelor mentionate in nota explicativa contribuabilul nu a prezentat alte inscripuri si nu s-a prezentat nicio situatie redactata privind serviciile prestate de personal in Romania si in afara Romaniei pentru proiectele derulate de societate in anul 2013.*" Urmare analizei documentelor prezentate si explicatiilor furnizate s-a constatat ca nu se justifica achizitiile in cauza in folosul operatiunilor desfasurate de contribuabil.

2. Suma de X lei dedusa pentru achizitii servicii de inchiriere utilaje de la SC XXX SRL

Urmare analizei documentelor prezentate si explicatiilor furnizate nu a rezultat care sunt acele utilaje care au fost utilizate efectiv pentru desfasurarea activitatii in Africa, orele lucrate si tarifele percepute pentru proiectele care se realizeaza in afara Romaniei, anexele prezentate la facturile emise de X nu corespund ca valoare cu factura emisa, furnizorul de utilaje are incheiat contract de inchiriere cu XXX SRL care la randul sau este parte contractanta in proiectul din Gabon din Africa. Astfel s-a retinut constatarea ca nu a fost justificata achizitia de servicii de inchiriere pentru utilaje refacturate de catre XXX SRL.

3. Cu privire la accesoriile stabilite in suma de X lei.

Aferent TVA stabilita suplimentar, in suma de X lei, s-au calculat accesorii in suma de X lei, pentru perioada 25.01.2013 - 25.04.2013

III. Fata de constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

1. Cu privire la respectarea procedurii fiscale

Societatea invoca nerespectarea de catre organele de inspectie fiscala a prevederilor Codului de procedura fiscala privind sarcina probei si implicit a motivarii actului administrativ fiscal.

In drept, potrivit dispozitiilor O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 43 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente: [...] e) motivele de fapt;”

“Art. 65 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Potrivit acestor prevederi organele de inspectie fiscala au obligatia de a motiva decizia de impunere pe bază de probe si/sau constatări proprii si corelativ exista obligatia contribuabilului verificat de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. Se retine ca textul de lege anterior citat, prin utilizarea conjunctiei disjunctive **“sau”** si nu a conjunctiei copulative **“și”**, nu impune organului fiscal sarcina de a motiva decizia cumulativ prin probe si constatari, fiind suficienta realizare unor constatari proprii. Pe de alta parte chiar inscrisurile prezentate de contribuabila constituie probe pe care se intemeiaza constatările. In cazul in care constatările ar fi eronate, datorita modului de interpretare a continutului documentelor prezentate, aceasta nu inseamna ca decizia nu se intemeiaza pe constatari proprii, deoarece acestea exista asa cum sunt, si nu reprezinta un viciu de procedura care sa faca obiectul intemeiat al ridicarii unei exceptii, doar la analiza pe fond a contesatiei se poate analiza temeiniciea constatarilor inscrite.

Organele de inspectie fiscala au constatat deducerea de catre societate a TVA facturata de un prestator de servicii si au solicitat contribuabilei inscristuri din care sa rezulte ca aceste prestari de servicii au fost in folosul operatiunilor sale impozabile. Analizand inscristurile prezentate de cotribuabila organele de inspectie fiscala **au constatat** ca aceste prestari de servicii nu au fost in folosul operatiunilor impozabile ale societatii.

Prin urmare organele de inspectie fiscala si-au intemeiat decizia pe **constatari proprii**, asa cum prevede art. 65 alin. 2 din Codul de procedura fiscala, constatari pe care le-au inscrist in RIF-ul din 03.02.2015, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata. Asa fiind exceptia invocata de contestata privind neindeplinirea sarcinei ce

revine organelor de inspectie fiscala in privinta sarcinii probei si implicit a motivarii deciziei de impunere se va respinge ca neintemeiata.

2. Cu privire la suma de X lei - TVA neacceptata la deducere - servicii de administrare si management facturate de RR

Cauza supusa solutionarii este daca in mod temeinic si legal organele de inspectie fiscala TVA nu au admis deducerea TVA aferenta unor achizitii de servicii pe motiv ca acestea nu sunt prestate si nu sunt in folosul operatiunilor impozabile, in conditiile in care societatea a prezentat documente referitoare la prestarea acestor servicii iar din raportul de inspectie fiscala nu rezulta daca aceste servicii, partial sau in integralitatea lor, au fost prestate sau nu si daca au fost sau nu in folosul operatiunilor societatii.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2015, s-a stabilit de organele de inspectie fiscala TVA suplimentara in suma de X lei prin neacceptarea deducerii TVA aferenta unor achizitii de servicii de administrare si management facturate de XXX SRL (RR), deoarece nu a fost justificata prestarea efectiva a serviciilor achizitionate in scopul desfasurarii activitatii economice ce au constat in lucrari de constructii pentru edificarea unor imobile in statele Nigeria si Gabon din Africa.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 145 si art. 134¹ din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare:

“ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, art. 144 și art. 144¹;

d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 - 5 și lit. b), [...].”

coroborat cu prevederile art. 134¹ alin. (7) din Codul fiscal:

“ART. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

[...]

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.”

Se retine ca pentru exercitarea dreptului de deducerea a taxei prevederile fiscale impun conditia obligatorie ca achizitiile serviciilor respective sa fie exigibile, efective si in folosul operatiunilor impozabile ale contribuabilului ce deduce taxa respectiva.

Contestatarul nu neaga necesitatea indeplinirii acestor conditii pe care arata ca le indeplineste, sustinand ca serviciile pentru care a dedus taxa au fost achizitionate in folosul operatiunilor sale impozabile, respectiv a activitatilor economice desfasurate in Gabon si Nigeria. In schimb organele de inspectie fiscala considera ca din documentele

prezentate nu a fost justificata prestarea efectiva a serviciilor achizitionate in scopul desfasurarii activitatii economice.

Conform consemnarilor din RIF-ul din 03.02.2015 societatea a desfasurat in perioada verificata activitati economice constand in:

- exporturi de materiale de constructii, structuri metalice in Nigeria si Gabon. Aceste operatiuni au fost efectuate in baza contractelor de executie incheiate:

- in 18.03.2011 pentru livrarea de materiale si structura metalica pentru o cladire prefabricata pe un aeroport din Nigeria;
- in 22.03.2012, pentru construirea unei cladiri destinate brigazii de pompieri (X FIRE) in Gabon.

- servicii neimpozabile in Romania constand in servicii de proiectare, arhitectura, asistenta tehnica si design, avand locul prestarii in Gabon, in baza contractelor incheiate avand ca obiect edificarea de constructii.

TVA dedusa in suma de X lei provine din facturile emise de RR, pentru servicii in valoare de X lei (din care TVA X lei)

Societatea a prezentat, la cererea organelor de inspectie fiscala, documente care sa ateste ca serviciile facturate de RR sunt in folosul operatiunilor sale impozabile, respectiv:

- contractul de prestari servicii privind constructiile nr. X;
- anexe la facturile emise, denumite Raport pentru client, unde sunt inscrise ore lucrate de personal si diverse operatiuni;

Din aceste documente organele de inspectie fiscala au retinut:

- prin contractul incheiat "nu sunt prevazute drepturi si obligatii ale partilor contractante";

- "din anexele prezentate nu rezulta care sunt acele servicii efectuate pentru desfasurarea activitatii in Romania, orele lucrate pentru proiectele care se realizeaza in afara Romaniei si cele pe teritoriul Romaniei, documentatia pregatita pentru clienti si furnizori, clientii si furnizorii propusi de Prestator, ofertele facute si contractele care s-au incheiat ca urmare a eforturilor depuse de catre personalul Prestatorului, concepute pentru dezvoltarea Beneficiarului, efectiv prestate catre XXX SRL, asa cum sunt prevazute in contract, masuri concrete pentru realizarea activitatilor descrise."

In dosarul contestatiei se afla, in copie:

-contractul de prestari servicii privind constructiile nr. X- traducere in limba romana din limba engleza, prin care prestatorul XXX SRL (RR) se obliga sa presteze catre beneficiarul XXX SRL (RRA) urmatoarele servicii: consiliere in inginerie in legatura cu instalarea, montajul si constructia cladirii; supraveghere interna si coordonare de proiect pentru constructie in ceea ce priveste tehnologia specifica ce va fi aplicata; servicii de proiectare; activitati de achizitie logistica si export, conexe proiectelor desfasurate in Africa; asistenta si consiliere privind gestiunea costurilor, controlul costurilor pentru proiecte, rapoarte de administrare si rapoarte lunare de gestiune. Totodata se prevede pretul de platit de catre beneficiar detaliat pe tarife orare pe categorii de personal implicat, obligatia beneficiarului de a rambursa cheltuielile de deplasare, cazare si alte cheltuieli suportate in legatura cu serviciile prevazute de obiectul contractului.

Astfel se retine ca in contractul nr. X sunt prevazute drepturi si obligatii ale partilor contractante, afirmatiile organelor de inspectie fiscala precum ca prin contractul incheiat "nu sunt prevazute drepturi si obligatii ale partilor contractante" aparand ca nejustificate. Ceea ce ramane de lamurit este pentru ce cladiri sau constructii s-au stabilit drepturile si obligatiile inscrise in contract, avand in vedere ca acestea nu sunt prevazute expres la

obiectul contractului, unde avem doar o trimitere la proiectele din continentul Africa si doar in preambul mai exista o referire la contractele incheiate de RRA cu clienti din Nigeria si Gabon pentru constructia de cladiri industriale ("denumite in continuarea Cladirea"). Rezulta din coroborarea celor inscrise in preambulul contractului cu cele la art. 1 -Obiectul contractului, ca prestarile de servicii contractate sunt in legatura cu constructiile contractate de RRA cu clientii sai din Nigeria si Gabon;

- factura nr. X/31.12.2012 (TVA = X lei) avand specificate prestari servicii (administratie si mangement; pregatire oferte potentiali clienti, proiectare si elaborare planuri tehnice) conform anexa si contract nr. X. Anexa cuprinde detalierea tipului de servicii prestate, nominalizarea persoanelor ce au prestat serviciile cu nr de ore si serviciul prestat, modul de calcul al pretului.

- factura nr. X/10.04.2012 (TVA = X lei) avand specificate prestari servicii (administratie si mangement; pregatire oferte potentiali clienti, proiectare si elaborare planuri tehnice) conform anexa si contract nr. X. Anexa cuprinde detalierea tipului de servicii prestate, nominalizarea persoanelor ce au prestat serviciile cu nr. de ore si serviciul prestat, modul de calcul al pretului.

Se retine ca facturile de prestari servicii emise de RR catre RRA, mentionand in cuprinsul descrierii serviciilor facturate contractul nr. X, sunt emise in legatura cu constructiile contractate de RRA cu clientii sai din Nigeria si Gabon, in masura in care serviciile prestate se regasesc in obiectul contractului. Serviciul facturat de "pregatire oferte potentiali clienti" (TVA = X lei) nu se regaseste ca atare in obiectul contractului nr. X.

Ulterior prezentarii documentelor amintite anterior organele de inspectie fiscala au solicitat explicatii scrise, concretizate in Nota explicativa din 09.01.2014 data de doamna Laura Mititelu. Organele de inspectie fiscala au consemnat in RIF, in continuarea descrierii continutului notei explicative, ca nu s-a prezentat nici o situatie redactata privind serviciile prestate de personalul prestatorului RR pentru proiectele derulate de societate in anul 2013. Ori in dosarul contestatiei se regasesc detalierea serviciilor prestate de MD in perioada oct. 2012 - martie 2013; de ID in perioada ianuarie 2013 - martie 2013; de OM in perioada ianuarie 2013 - martie 2013 etc.

Cu ocazia prezentarii punctului de vedere fata de proiectul raportului de inspectie fiscala, prin adresa din 28.01.2015 societatea a prezentat "detalieri suplimentare cu privire la serviciile prestate de XXX SRL", aratand ca intrucat societatea nu detinea personal salariat, daca aceste servicii nu ar fi fost prestate societatea nu putea derula proiectele contractate si ca urmare nu ar fi generat venituri. Se precizeaza si depunerea anexei 7 in care se detaliaza serviciile prestate. Analizand punctul de vedere formulat, inclusiv anexa 7 depusa, organele de inspectie concluzioneaza ca acestea "nu sustin cu certitudine faptul ca serviciile sunt prestate in mod exclusiv pentru XXX SRL".

Din formularile constatarilor organelor de inspectie fiscala cuprinse in RIF- ul din 03.02.2015 ("cu certitudine", "in mod exclusiv") se retine ca acestia nu stabilesc cu claritate motivele neadmiterii deducerii TVA aferenta prestarilor de servicii facturate. Astfel, desi se arata ca exercitarea dreptului de deducere trebuie sa respecte cele doua conditii prevazute de art. 145 alin. 2 din Codul fiscal, respectiv ca serviciile sa fie prestate efectiv iar serviciile prestate sa fie in folosul operatiunilor impozabile realizate de beneficiar, nu se specifica cu claritate care din conditii nu s-a indeplinit. Chiar din formularea aratata la alineatul anterior rezulta ca organul de inspectie fiscala are o incertitudine ca serviciile prestate au fost in folosul exclusiv al societatii. Aceasta formulare poate fi interpretata cum ca serviciile au fost prestate efectiv dar o parte din ele sunt in folosul societatii, altele nu, ceea ce nu explica inlaturarea totala a dreptului de deducere. In realizarea unor interpretari, la modul general, sunt incidente si regula *in*

dubio pro reo sau cea de prevazuta de art. 1269 din Noul Cod civil "(1) Dacă, după aplicarea regulilor de interpretare, contractul rămâne neclar, acesta se interpretează în favoarea celui care se obligă."

La pagina 19 din RIF, in combaterea punctului de vedere al contribuabilei, organul de inspectie fiscala inscrie argumente contradictorii, argumentand pe de o parte ca societatea nu precizeaza cat din valoarea facturata este pentru servicii prestate pentru activitatea desfasurata in Romania iar pe de alta parte ca pe teritoriul national nu se desfasoara nici o activitate.

In decizia contestata nu s-au in scris motivele de fapt pentru care nu s-a admis la deducere de organele de inspectie fiscala TVA dedusa de societate in suma de X lei. Prin urmare motivele de fapt raman cele incrise in RIF, unde atat la pagina 9 cat si la pagina 19 gasim formularea "Din analiza documentelor prezentate echipa de inspectie fiscala constata ca nu a fost justificata achizitia de servicii de administrare si management in folosul operatiunilor sale taxabile desfasurate" si in consecinta nu s-a dat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei. Deci motivul de fapt retinut de organele de inspectie fiscala este acela ca "nu a fost justificata achizitia de servicii". Prin compararea acestei constatari cu conditiile dreptului de deducere, respectiv ca serviciile sa fie prestate efectiv si sa fie in folosul operatiunilor economice desfasurate de beneficiar nu rezulta cu claritate care din aceste conditii nu a fost indeplinita. Deasemenea se instituie o sarcina ambigua contribuabilului care trebuie sa "justifice achizitia de servicii" neprecizandu-se concret cum anume aceasta justificare trebuie indeplinita raportat la faptul ca acesta a prezentat Rapoarte ale prestatorului catre beneficiar privind serviciile prestate (asa cum prevede art. 134¹ alin. (7) din Codul fiscal), detalieri cuprinzand activitatile prestate de persoanele implicate, nr. de ore prestate de fiecare persoana plus tariful orar convenit. Altfel spus organul de inspectie fiscala s-a limitat in a solicita societatii explicatii, documente, situatii, fara analiza. Ulterior prezentarii acestora organele de inspectie fiscala au emis supozitii ca prestarile de servicii puteau sa fie in favoarea altor beneficiari, inclusiv prestatorul avand activitati asemanatoare in aceeasi tara Gabon. Ceea ce se poate intelege din aceste concluzii ale organului de inspectie fiscala este ca serviciile au fost prestate, puteau fi in folosul societatii dar in acelasi timp puteau fi si in folosul prestatorului. Asa fiind se retine ca inspectia fiscala nu a efectuat constatari complete care sa justifice neadmiterea dreptului de deducere pentru serviciile in cauza, desi avea la indemana procedee de control neutilizate, spre exemplu prestatorul putea fi la randul sau sa faca obiectul unui control incrucisat, persoanelor ce figureaza ca au prestat serviciile putand eventual sa le fie solicitate explicatii scrise referitoare la prestarea serviciilor, sau se putea verifica fisa postului fiecarei persoane.

Potrivit dispozitiilor art. 97 - *Proceduri și metode de control fiscal* din Codul de procedura fiscala, in realizarea atribuțiilor inspectia fiscală poate aplica ca procedura de control "controlul încrucișat, care constă în verificarea documentelor și operațiunilor impozabile ale contribuabilului, în corelație cu cele deținute de alte persoane; controlul încrucișat poate fi și inopinat." Astfel se putea solicita sau efectua un control incrucisat la prestatorul XXX SRL avand ca obiectiv verificarea documentelor si operatiunilor acestuia in corelatie cu cele ale XXX SRL, care sa lamureasca daca se justifica achizitia de servicii in cauza.

Conform prevederilor art. 94 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si compeltarile ulterioare:

"Art. 94. - (2) *Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:*

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii**

obligatiilor fiscale, **in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse [...]**.

Potrivit art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-mentionat "**organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz**", iar conform art. 65 alin. (2) "**organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii**".

Conform Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin H.G. nr. 1.050/2004:

"102.1. La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, **organul fiscal competent va avea in vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.**

102.2. Cand este necesar, **organul de inspectie fiscala va anexa la actul de inspectie fiscala copii de pe documentele care au stat la baza constatarilor efectuate cu ocazia inspectiei.** Dispozitiile art. 54 din Codul de procedura fiscala sunt aplicabile.

106.4. Modelul si continutul raportului privind rezultatul inspectiei fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala".

În Instructiunile privind intocmirea si obiectivele minimale ale Raportului de inspectie fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.181/2007 privind modelul si continutul Raportului de inspectie fiscala se precizeaza:

"Capitolul III - Constatari fiscale

Pentru fiecare obligatie fiscala care a facut obiectul inspectiei fiscale se vor avea in vedere si se vor cuprinde in constatari urmatoarele:

[...]

2. Obiective minimale avute in vedere

In actiunea de inspectie fiscala se vor avea in vedere urmatoarele obiective minimale:

- verificarea realitatii declaratiilor fiscale si informative in corelatie cu datele din evidenta contabila, registrele societatii orice alte documente justificative existente in societate ori obtinute prin **controale incrucisate**, precum si cu alte declaratii depuse in conformitate cu legile speciale;"

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege. **In actiunea de inspectie fiscala se vor avea in vedere, ca obiective minimale**, verificarea realitatii declaratiilor fiscale si informative in corelatie cu datele din evidenta contabila, registrele societatii sau orice alte documente justificative existente in societate ori obtinute prin **controale incrucisate**.

În speta, cu privire la diferenta suplimentara TVA in suma de X lei, se retine ca organele de inspectie fiscala s-au marginit sa precizeze ca nu a fost justificata achizitia de servicii, fara a stabili daca acestea au fost prestate in realitate sau prestarea a fost sau nu in folosul operatiunilor impozabile ale societatii, operatiuni impozabile prevazute la art. 145 alin. (2) literele a) - e) din Codul fiscal. Astfel nu s-a efectuat investigarea fiscala

completa a actelor si faptelor ce au stat la baza prestarilor de servicii pentru care nu s-a admis deducerea taxei, nu s-au confruntat informatiile oferite de societate cu cele ce puteau fi obtinute de la prestatorul de servicii, din baza de date ANAF sau din alte surse, investigatii necesare din moment ce chiar organul de inspectie fiscala s-a declarat nelamurit in privinta celor constatate. Efectuarea unor constatari complete este impusa si de dispozitiile art. 6 din Codul de procedura fiscala aprobat prin O.G. nr. 92/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

" Art. 6 Exercitarea dreptului de apreciere

*Organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe **constatări complete** asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză."*

Avand in vedere cele anterior prezentate urmeaza a se face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevede ca:

"prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare".

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.5, 11.6. si 11.7. din Instructiunile de aplicare ale art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin OPANAF 2906/2014;

"11.5. În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii. "

Pe cale de consecinta, Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2015, **va fi desfiintata pentru TVA suplimentara in suma de X lei.**

3. Cu privire la TVA in suma de X lei dedusa pentru achizitiile servicii de inchiriere utilaje de la SC XXX SRL

Cauza supusa solutionarii este daca in mod temeinic si legal organele de inspectie fiscala nu au admis deducerea TVA aferenta unor achizitii de servicii pe motiv ca acestea nu sunt prestate si in folosul operatiunilor impozabile, in conditiile in care societatea nu demonstreaza o alta situatie de fapt si de drept.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2015, s-a stabilit de organele de inspectie fiscala TVA suplimentara in suma de X lei, prin neacceptarea deducerii TVA aferenta unor servicii inchiriere utilaje refacturate de XXX SRL (RR), deoarece nu a fost justificata prestarea efectiva a serviciilor achizitionate in scopul desfasurarii activitatii economice ce a constat in lucrari de constructii pentru edificarea unui imobil in statul Gabon din Africa.

In drept, sunt incidente prevederile art. 145 alin. (2) din Codul fiscal, inserate si comentate la punctul anterior, unde s-au aratat cele doua conditii necesare exercitarii dreptului de deducere pentru achizitia de servicii, respectiv:

- prestarile de servicii sa fie efective, sa fie prestate in realitate;
- achizitia sa fie in folosul operatiunilor contribuabilului enumerate la alin. (2) al art. 145 din Codul fiscal.

coroborat cu art. 11 alin. (1) din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, forma in vigoare in anul 2012:

“ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

“ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;[...]

Pentru deducerea taxei persoanele impozabile au obligatia sa dovedeasca ca achizițiile pentru care se deduce taxa sunt destinate **utilizarii** in folosul unor operatiuni taxabile, care la randul sau vor produce valoare adaugata supusa taxei. In acelasi timp organele fiscale *la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției..* In concret organele fiscale pot sa nu admita deducerea taxei atunci cand din situatia de fapt stabilita si documentele prezentate de contribuabil rezulta ca achizițiile nu au fost destinate utilizarii in folosul unor operatiuni ale XXX SRL.

Din documentele dosarului contestatiei rezulta ca in facturile emise de XXX SRL (RR) catre XXX SRL (RRA), din care s-a dedus TVA in cauza, s-a mentionat ca denumire a serviciilor prestate **“Recuperare cheltuieli aferente proiect X Fire Station conform contract X si anexa”**. Ca anexe la facturi se regasesc in dosarul contestatiei situatii intocmite pe formulare de jurnale de cumparari, utilizate la evidenta TVA, in care figureaza in parte valoarea facturilor emise de X SA catre RR. X SRL inchiriaza utilaje catre RR care la randul sau factureaza subinchirierea unora din aceste utilaje catre RRA. Deci facturile emise de RR catre RRA reprezinta refacturarea partiala a facturilor emise de X SRL catre RR.

Pe facturile emise de X SRL datele inscrise sunt tiparite, nefiind tiparite referiri la XXX SRL (RRA), fiind tiparite mai multe pozitii cuprinzand modelul si seria fiecarui utilaj. In copiile dupa facturi depuse la dosar apar mentiuni inscrise manual “RR” sau “RRA” prin care se incearca sa se explice partea refacturata catre XXX SRL, respectiv care utilaje s-au folosit de XXX SRL si care de XXX SRL. In anexe pe langa datele tiparite, ce nu fac referire la XXX SRL, este mentionat prin inscriere manuala “Fire B” “RRA” si “RR”.

In punctul de vedere prezentat in RIF (pagina 17), societatea raspunzand cererii organului de inspectie fiscala de a prezenta documente justificative privind utilajele subinchiriate, arata ca *“avem nevoie de timp suplimentar deoarece o parte din documentele justificative ale prestarii serviciilor efectuate de XXX SRL, societate intrata in procedura de insolventa, si a societatii XXX SRL au fost ridicate in mod abuziv de catre lichidatorul XXX SRL”* precizand ca a intocmit in 21.03.2014 o plangere penala. Si in

contestația înregistrată în 06.03.2015, la pagina 10 societatea menționează: *“la acest moment suntem în imposibilitate obiectivă de a prezenta alte documente justificative, deoarece o parte dintre acestea, care privesc refacturarea folosirii utilajelor de către RR către RRA, au fost ridicate în mod abuziv de către lichidatorul RR - Costache Laura, de la sediul societății.”* Se desprinde concluzia că societatea nu a detinut un rând de documente justificative care să probeze realitatea prestării serviciilor și că acestea au fost în folosul activităților sale, eventual documente care i-ar fi fost utile au fost detinute numai de XXX SRL, căci lichidatorul RR nu avea motive să ridice documentele RRA, în condițiile în care acestea trebuiau păstrate separat de documentele RR.

Rezumând, dovezile prezentate de contestatoare în susținerea argumentelor sale că serviciile de închiriere i-au fost prestate efectiv și în folosul operațiunilor sale impozabile, în afara de facturile de refacturare cheltuieli emise de furnizorul afiliat RR, constă în însemnarile făcute manual de o persoană neprecizată pe situațiile de lucrări întocmite de X SRL și contractul X care este un contract cadru, general și nu are prevederi exprese la utilajele subînchiriate. Chiar contestația simte nevoia să precizeze necesitatea unor alte înscrisuri doveditoare, ce i-ar fi fost sustrate sau ridicate abuziv de un lichidator judiciar în martie 2014. Cum în prezent lichidatorul continuă să fie lichidatorul numit de instanța al XXX SRL, conform portalului instanțelor de judecată și dosarelor nr. 31902/3/2013 și nr. 40995/3/2014, aflate pe rolul Tribunalului București, este evident că până în prezent nu s-a dovedit ridicarea abuzivă a unor documente de către acest lichidator. Așa fiind, societatea nu a depus dovezi din care să rezulte că utilajele i-au fost închiriate și dacă acestea au fost folosite în folosul activităților sale economice.

În speta sunt aplicabile prevederile art. 206 alin.(1) lit. c) și lit. d), și art. 213 alin (1) și (5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ Art. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”

“Art. 213 Soluționarea contestației

*(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.** Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.*

coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

*a) **neîntemeiată**, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”*

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că contestatarul trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, să anexeze contestației înscrisurile doveditoare, organul de

solutionare analizand contestatia si in functie **de documentele existente la dosarul cauzei.**

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art. 249 „cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege” și art. 250 „dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri(…)” din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

precum și de art. 65 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatarului.**

Se reține totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Cum contestatara nu a depus documente care sa probeze sustinerile sale ca serviciile de inchiriere i-au fost prestate efectiv si in folosul operatiunilor sale, nu pot fi retinute ca intemeiate argumentele societatii cu privire la aceste aspecte.

Asa fiind, se retine ca societatea nu a dovedit o alta situatie decat cea constatata de organele de inspectie fiscala, contestatia **urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru TVA stabilita suplimentar in suma de X lei.**

4. Cu privire la accesorii aferente TVA suplimentara in suma de X lei.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente TVA stabilita suplimentar in conditiile in care prin prezenta decizie se defiinteaza in parte decizia de impunere iar societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor.

In fapt, prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2015, s-au calculat si stabilit de organele de inspectie fiscala, aferent TVA stabilita suplimentar, accesorii in suma de X lei.

Societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor ci doar debitul principal - TVA suplimentara ce a generat calculul acestora. Prin urmare se va face aplicarea regulii “accessorium sequitur principalem” in solutionarea contestatiei accesoriile stabilite urmand soarta TVA stabilita suplimentar.

In drept, in ceea ce priveste calcularea accesoriilor sunt incidente prevederile art.119, art.120 si art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

„Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

„Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

In anexa nr. 5 la RIF-ul din 03.02.2015 se prezinta modul de calcul al accesoriilor, acestea fiind calculate pentru o perioada de 90 de zile, respectiv 25.01.2013 - 25.04.2013 pentru un TVA **de plata** suplimentar in suma de X lei.

Avand in vedere ca prin prezenta decizia se desfiinteaza TVA suplimentara in suma de X lei, TVA suplimentara de plata in suma de X lei stabilita de organele de inspectie fiscala nemaifiind astfel scadenta, aplicandu-se regula **“accesorium sequitur principalem”** se desfiinteaza decizia contestata si in privinta accesoriilor in suma de X lei.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 11 alin. (1), art. 134¹ alin. (7) coroborat cu art. 134², alin. (1) si art. 140 alin. (1), art. 138, art. 145 alin. (1) alin. 2 lit. a) e); art. 6, art. 7 alin. (2), art. 94 alin. (2), art.119, art.120, art.120¹, art. 206 alin.(1), art. 213 alin.(1) , art. 216 alin. (1) si alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) si lit. b), pct. 11.5, pct. 11.6 si pct. 11.7 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

DECIDE

1. Desfiinteaza, în parte, Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2015, pentru suma totala de X lei, compusa din TVA suplimentara in suma de X lei si accesorii aferente in suma de X lei, urmand a se incheia o noua decizie de impunere prin care sa se reanalizeze cauza pentru aceeasi perioada si pentru aceeasi taxa si care va avea in vedere considerentele prezentei decizii.

2. Respinge, în parte, ca neîntemeiata contestatia formulata de S.C. XXX SRL impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-MJ X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ X/2015 pentru TVA stabilita suplimentar in suma de X lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni, de la data comunicarii, la Tribunalul Bucuresti.

Director General,